

14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2026

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου ἐκ τῶν 70. Θωμαΐδος
μάρτυρος, Δημητρίου νεομάρτ. τοῦ ἐν Τριπόλει (†1803).

* * * * *

Ο ΟΡΘΟΣ

Λαβὼν ὁ ἱερεὺς εἰς χεῖρας τὸ θυμιατήριον, ἵσταται ἐνώπιον τῆς
Ἁγίας Τραπέζης, καὶ θυμιῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει ἐκφώνως·
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς ψάλλον
μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος π̃ α̃ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

Ἦχος π̃ α̃ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρεῖς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν
ἐξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους
στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ
αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς, γεγονωτέρᾳ φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ ὁ χορὸς·

ζω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ο ος

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέξιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Ο ΚΑΝΩΝ

Ὁ Κανὼν. Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

ᾠδὴ α'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Α να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα

να του προς ζω ην και εκ γης προς ουρανόν Χρι
 στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
 πι νι κι ον α α δο ον τας

Κ α θαρ θω μεν τας αι σθησεις και ο ψο με θα
 τω α προ σι τω φω τι της Α να στα σε ως
 Χρι στο ον ε ξα στρα πτον τα και χαι ρε τε φα σκον
 τα τρα νω ως ακου σο με θα ε πι νι κι ον α α
 δο ον τες

Ο υ ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευφραι νε σθω σαν
 γη η δε α γαλ λι α α σθω ε ορ τα ζε τω
 δε κο σμος ο ρα τος τε α πας και α ο
 ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη γερται ευ φρο συ νη
 αι ω ω νι ι ος

Καταβασία.

Α να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
 οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα

να του προς ζω ην και εκ γης προς ουρανόν Χρι
 στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν ε
 πι νι κι ον α α δο ον τας

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος (δίδς) καὶ ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Δ εὐ τε πο μα πι ὦ μεν και νον Δ ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον π αλλ α φθαρ σι
ας πη γην Δ εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου Δ εν
ω στερε ου ου με ε θα π

N υν παν τα πε πλη ρω ται φω τος Δ ου ρα νος τε
και γη η και τα κα τα χθο νι α π ε ορ τα ζε
τω γουν πα σα κτι ι σις Δ την ε γερ σιν Χρι στου Δ εν
η ε στε ρε ε ω ω ται π

X θες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε Δ συ νε γει ρο μαι
ση η μερον α να σταν τι σοι π συ νε σταν ρου μην
σοι χθες Δ αυ το ος με συν δο ξα σον Σω τηρ Δ εν τη
βα σι λει ει α α σου π

Καταβασία.

Δ εὐ τε πο μα πι ὦ μεν και νον Δ ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον π αλλ α φθαρ σι

ας πη γην εκ τα αφου ομ βρησαντος Χρι στου εν
ω στερε ου ου με ε θα

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
ην χα ρι σα α με ε νος (δίζ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω
ην χα ρι σα α με ε νος

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφωνήσιν·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΥΠΑΚΟΗ

Ὁ ἀ' χορὸς τὴν ὑπακοήν. Ἦχος δ'.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον, ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν

ἐν φωτὶ αἰδίδω ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον;
βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργαντα· δράμετε καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε,
ὡς ἡγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ
Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

* * *

Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ Ϛ' ὠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Επι της θειας φυλακης ο θε η γο ρος Αβ
βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
σφορον αγ γελον δι α πρυ σι ως λε γοντα ση με
ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη
Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

Αρ σεν μεν ως δι α νοι οι ξαν την παρ θε νευ
ου σαν νη δυν πε φη νε Χρι στος ως βρο τος δε α
μνο ος προση γο ρευται α μω μος δε ως α γευστος
κη λι δος το η με τε ρον Πα α σχα και ως Θε
ος α λη θης τε λει ος λε ε λε ε κται

Ως ε νι αυ σι ος α μνος ο ευ λο γου μενος
η μιν στε φανος χρη στος ε κου σι ι ως υ περ
παν των τε θυ ται Πα α σχα το κα θαρ τη ρι ον και

αυ θις εκ του τα φου ω ραι αι ος δι και ο
συ νης η μιν ε λαμψεν η η λι ι ος

Ο θε ο πα τωρ μεν Δαυ ιδ προ της σκι ω δης κι
βω του η λα το σκιρ των ο λα ος δε του Θε ου
ο α γι ος την των συμ βο λων εκ βα σιν ο ρων
τες ευ φραν θω μεν εν θε ε ως ο τι α νε ε στη
Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

Καταβασία.

Ε πι της θει ας φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ
βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
σφο ρον αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γοντα ση με
ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη
Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) καὶ ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα}
 ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας^{Νη} και τοις εν τοις μνημασι^{ζω}
 ην^{Πα} χα ρι σα α με ε νος^π

A
 να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν^Δ ε δω κεν η μιν^Δ την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος^π

Εἵτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ῥδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

O
 ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος^Δ και αν
 τι μν ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
 σπο τη^π και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
 η λι ον^Δ πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα^π

T
 ην α με τρον σου ευ σπλαγ χνι αν^Δ οι ταις του
 Α δου σει ραι αις συ νε χο ο με νοι δε δορ κο τες

προς το φως η πει γον το Χρι στε α γαλ λο με νω
πο δι Πα σχα κρο των τεσ αι ω ω νι ι ον

Προ σελ θω μεν λαμ πα δη φο ροι τω προ ι ον
τι Χρι στω ω εκ του μνη η μα τος ως νυμ φι ω
και συ νε ορ τα σω μεν ταις φι λε ορ τοις τα ξε σι
Πα σχα θε ου το σω τη η ρι ι ον

Καταβασία.

Ορ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
τι μν ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
ην χα ρι σα α με ε νος

(δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

Πα
ην χαρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὡδὴ 5'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και

συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χος πε πε

δη με ενων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους

Ι ω νας ε ξα νε εστηςτου τα φου

Φ υ λα ξας τα σημαντρα σω α Χρι στε ε ξη

γερ θης του τα α φου ο τας κλεις της Παρ θε νου

μη η λυ μη να με νος εν τω το κω σθ και α

νε ω ξας η μιν Πα ρα δει ει σθτας πυ λας

Σ ω τερ μου το ζων τε και α θυ τον ι ε ρει ει
 ον ^Δως Θε ος σε αυ τον ε κου σι ι ως ^Δπρο σα
 γα γων τω Πα τρι ι συ να νε στη σας ^ππαγ γε νη
 τον Α δαμ ²²α να στα ας εκ του τα φου ^π

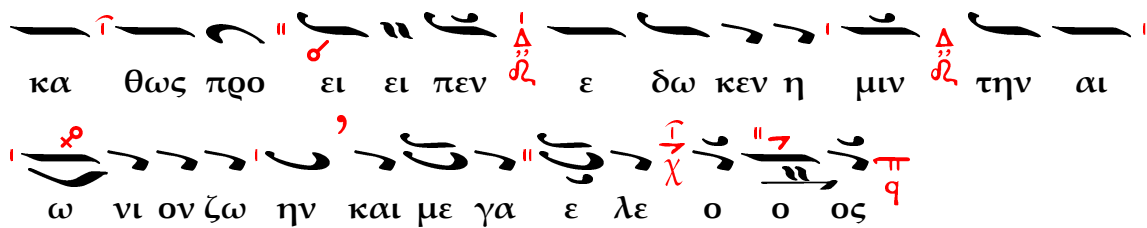
Καταβασία.

Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης ^Δκαι
 συ νε τριψας μο χλους αι ω νι ους κα το ο χς πε πε
 δη με ε νων Χρι στε ⁶και τρι η με ρος ^πως εκ κη τους
 Ι ω νας ²²ε ξα νε ε στης του τα φου ^π

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων ^Δθα να τω θα
 να τον πα τη η σας ^Δκαι τοις εν τοις μνη μα σι ^Δζω
 ην χα ρι σα α με ε νος ^π (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας ^Δκαι τοις εν τοις μνη μα σι ^Δζω
 ην χα ρι σα α με ε νος ^π

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΚONTAKION, OIKOS, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Ὁ ἀναγνώστης τὸ κοντάκιον.

Ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

Ἦχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες, ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθεγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, * ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν πρὸ ἡλίου Ἥλιον, δύναντά ποτε ἐν τάφῳ, προέφθασαν πρὸς ὄρθρον, ἐκζητοῦσαι ὡς ἡμέραν, Μυροφόροι κόραι, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἐβόων· ὦ φίλοι δεῦτε, τοῖς ἀρώμασιν ὑπαλείψωμεν, Σῶμα ζωηφόρον, καὶ τεθαμμένον, σάρκα ἀνιστῶσαν, τὸν παραπεσόντα Ἀδάμ, κείμενον ἐν τῷ μνήματι· ἄγωμεν, σπεύσωμεν, ὥσπερ οἱ Μάγοι, καὶ προσκυνήσωμεν, καὶ προσκομίσωμεν, τὰ μύρα ὡς δῶρα, τῷ μὴ ἐν σπαργάνοις, ἀλλ' ἐν σινδόνι, ἐνειλημένῳ· καὶ κλαύσωμεν καὶ κράξωμεν· ὦ Δέσποτα ἐξεγέρθητι, * ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου. (~†67)

Στίχοι.

Εἰς τὸν Ἀρίσταρχον.

Τιμῷ τὸν Ἀρίσταρχον ὡς ἀριστεά,

Καλῶς ἀριστεύσαντα μέχρι καὶ ξίφους.

Εἰς τὸν Πούδην.

Ποῦ δὴ μετέστης, ὡς ἀπετμήθης, Πούδη;

Ποῦ δὴ μετέστην, ἢ πρὸς ἄφθαρτον κλέος;

Εἰς τὸν Τρόφιμον.

Τρυφὴν Τρόφιμος οὐρανοῦ ποθῶν ἄκρως,

Τροφὴ προσῆκται τῷ τεθηγμένῳ ξίφει*.

Τῇ δεκάτῃ δὲ μαθηταὶ ἀπῆραν καὶ γε τετάρτῃ.

Οὗτοι ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων ὑπάρχοντες, ἠκολούθησαν τῷ μεγάλῳ Ἀποστόλῳ Παύλῳ, κηρύττοντες καὶ συγκακοπαθοῦντες τῷ διδασκάλῳ, ἐν πᾶσι τοῖς διωγμοῖς αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὸν ἐκείνου θάνατον, καὶ αὐτοὶ τὰς κεφαλὰς ὑπὸ Νέρωνος ἐτμήθησαν. Ταῦτα δὲ ὁ τρισμακάριος καὶ πανόλβιος Δωρόθεος, ἐν Ῥώμῃ γεγονώς, διὰ ρωμαϊκῆς διαλέκτου ἐν ὑπομνήμασι καταλέλοιπεν. Οὐ μόνον δὲ περὶ τούτων, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων, καὶ ἄλλων πολλῶν Ἀγίων, ἔτι δὲ καὶ περὶ τῶν ἱερῶν Προφητῶν ἱστορήσεν· ἐγένετο γὰρ ὁ Ἅγιος δι' εὐφυΐαν φιλομαθῆς ἄγαν, καὶ πολυῖστωρ, ὥς ἄλλος οὐδεὶς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βακχύλου, ἐπισκόπου Κορίνθου. (~†196)

Στίχ. Βάκχυλος ἐπίσκοπος τῶν Κορινθίων,
Παύλου ζῆλον ἔδειξε τοῦ ἀποστόλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀρδαλίωνος τοῦ ἀπὸ μίμων, πυρὶ τελειωθέντος. (†305-311)

Στίχ. Νῦν μῖμος ὄντως Ἀρδαλίων, ἢ πάλαι·
Μιμούμενος γὰρ Μάρτυρας, τὸ πῦρ στέγει.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐν τοῖς θεάτροις μιμούμενος, καὶ τὰ ἐτέρων ὑποκρινόμενος πάθη καὶ δράματα. Καί ποτε δόξαν αὐτῷ τὴν κατὰ τὸ μαρτύριον ἔνστασιν τῶν Χριστιανῶν ὑποκρίνασθαι, ἀναρτηθεὶς, ὥς δῆθεν τοῖς θεοῖς μὴ προσάγων θυσίαν, ἐξέσθη. Ὡς οὖν ἐπ' αὐτῷ κρότος παρὰ τῶν θεατῶν ἦν, ἐπαινούντων αὐτοῦ τὴν ὑπόκρισιν ἅμα καὶ καρτερίαν, ἀνακράξας μέγα, καὶ σιγὴν ἐπιτάξας τῷ δήμῳ, Χριστιανὸν ἀληθεῖα ἐαυτὸν ἀνεκήρυξεν. Ὅθεν τοῦ Ἀρχοντος πολλὰ παραινέσαντος αὐτῷ μεταθέσθαι τὴν γνώμην, καὶ τοῦτο ποιῆσαι μὴ βουληθεὶς, ἀλλ' ἐπιμένων τῇ εἰς Χριστὸν πίστει, πυρᾶς ἐξαφθείσης, ἐβλήθη ἐν αὐτῇ, καὶ τελειωθείς ἐν αὐτῇ, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Θωμαΐδος τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. (†476)

Στίχ. Αἰῶνος ἦρας τοῦδε τὴν Θωμαΐδα,
Τὸ τῆς Γραφῆς μέλλοντος αἰῶνος, Πάτερ.

Ἡ ἁγία αὕτη Θωμαΐς ἐγεννήθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· καὶ ὑπὸ τῶν γεννητόρων αὐτῆς καλῶς ἀνατραφεῖσα καὶ παιδευθεῖσα, συνεζεύχθη ἀνδρί· καὶ ἦν ἐν τῇ τοῦ ἀνδρὸς οἰκίᾳ εὐνοϊκῶς διακειμένη, καὶ τὰ καθ' ἑαυτὴν σωφρόνως καὶ κοσμίως διάγουσα. Ἐπεὶ δὲ συνδιῆγε σὺν τῷ ὁμοζύγῳ καὶ ὁ κατὰ σάρκα πατὴρ τοῦ νεανίσκου, ὁ καὶ τὴν κόρην νύμφην ἐπαγόμενος, τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ μὴ εὗρεθέντος ἐν τῇ οἰκίᾳ, ὁ τῶν ψυχῶν ὀλοθρευτῆς διάβολος, αἰσχροὺς λογισμοὺς ἐνέβαλε τῷ γέροντι κατὰ τῆς νύμφης αὐτοῦ· καὶ ἐβουλεύσατο συμμιγῆναι τῇ κόρῃ, πάντα τρόπον μηχανώμενος εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ οἰκείου σκοποῦ.

Ὡς οὖν ἡ μακαρία Θωμαΐς, πολλὰ νουθετοῦσα, καὶ παρακαλοῦσα τὸν γέροντα, ἦνυεν οὐδέν, πυρωθεὶς οὗτος, μᾶλλον δὲ ὑπὸ τοῦ δαίμονος σκοτισθεὶς, τὴν σπάθην λαβὼν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ πλήξας τὴν κόρην καιρίως, ἐδιχοτόμησεν αὐτήν· καὶ ἡ μὲν παρέθετο τὴν ψυχὴν, καὶ Μάρτυς ὑπὲρ σωφροσύνης γέγονεν. Ὁ δὲ γέρον παρευθὺς τὰς ὀψεις ἀποβαλὼν, περιεΐη τὴν οἰκίαν τυφλός.

Παραγενόμενοι δέ τινες εἰς ἀναζήτησιν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εὔρον τὴν κόρην νεκρὰν κειμένην ἐπὶ τῆς γῆς. Ὡς οὖν εἶδον ταῦτα, καὶ τὸν γέροντα ἔνθεν κάκειθεν τυφλὸν περιφερόμενον καὶ πλανώμενον, ἐπυνθάνοντο τί τὸ ὀρώμενον. Τοῦ δὲ τὴν ἀλήθειαν ἀποκαλύψαντος καὶ αὐτόχειρα τοῦ φόνου ἑαυτὸν ἐλέγχοντος καὶ προσθεμένου καὶ δυσωποῦντος ἀπαχθῆναι παρ' αὐτῶν πρὸς τὸν ἄρχοντα καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν δέξασθαι, πεισθέντες οὗτοι παρέστησαν αὐτὸν τῷ ἄρχοντι. Τῆς δὲ ἀληθείας διαγνωσθείσης, τῇ προστάξει τούτου ἀπετμήθη ὁ γέρον τὴν κεφαλὴν.

Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ Ἀββᾶς Δανιήλ, ὁ τῆς Σκήτεως πρῶτος, ἀνήγαγεν εἰς τὴν Σκήτην τὴν Θωμαΐδα καὶ κατέθετο αὐτὴν ἐν τῷ αὐτοῦ κοιμητηρίῳ, ὡς ὑπὲρ σωφροσύνης δι' αἵματος ἀθλήσασαν. Καί τις τῶν ἐν τῇ Σκήτει, ἔρωτι πορνείας βληθείς, προσῆλθε τῷ τάφῳ τῆς μακαρίας, καὶ χρίσας ἑαυτὸν ἐλαίῳ ἐκ τῆς φωταγωγοῦ, ἔλαβε καθ' ὕπνους εὐλογίαν ἀπὸ τῆς κόρης ἐπιφανείσης αὐτῷ· ἔξυπνος δὲ γεγονώς, ἀπηλλάγη τοῦ πάθους. Ἐκτοτε οὖν καὶ μέχρι τῆς σήμερον οἱ ἀδελφοὶ τῆς αὐτῆς Μονῆς, ἐν τοῖς πολέμοις τῆς σαρκός, μεγάλην βοήθην τὴν μακαρίαν Θωμαΐδα κέκτηνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀζάτ τοῦ εὐνούχου καὶ χιλίων σὺν αὐτῷ ἐν Περσίδι ἀθλησάντων. (†371)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Φρόντωνος τοῦ ἐν Νιτρίᾳ ἀναχωρητοῦ.

Στίχ. Ἐν σιγῇ ἐρημίας Φρόντων Θεῷ κοινωνῶν,
Ὡς βροντῶν κόσμῳ τὴν Χάριν ἐφάνη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας παρθενομάρτυρος Δομνίνης, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ ἐν Τέρονι τῆς Ἰταλίας ἀθλησάντων. (~†269)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Τιβουρτίου, Βαλεριανοῦ καὶ Μαξίμου τῶν ἐν Ῥώμῃ. (γ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Τασσάχου (Tassach), ἐκ τῶν πρώτων μαθητῶν τοῦ ἁγίου Πατρικίου, ἀ' ἐπισκόπου Ῥαχόλπου (Raholp) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (~†495)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀβουνδίου (Abundius), τοῦ ἐν Ῥώμῃ σκευοφύλακος. (†564)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Λαμβέρτου (Lambert), ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Φοντενέλλης (Fontenelle) καὶ ἐπισκόπου Λυῶνος (Lyons) ἐν Γαλλίᾳ. (†688)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀντωνίου, Ἰωάννου τῶν αὐταδέλφων καὶ Εὐσταθίου, τῶν ἐν Λιθουανίᾳ ἀθλησάντων. (†1347)

Στίχ. Πίστει Τριάδος Λιθουανίας ἄνδρες,
Ἀνδρικῶς ἐνήθλησαν λαβόντες δόξαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀθλήσις τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Πελοποννησίου, τοῦ ἐκ Λιγυδίστης τῆς Τριφυλίας καταγομένου, ἐν Τριπόλει ξίφει τελειωθέντος. (†1803)

Στίχ. Ἐσπευσε λαβεῖν τοῦ μαρτυρίου γέρας,
Ὁ Δημήτριος ὡς Δορκὰς ἐν Τριπόλει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ὡς ἀκολούθως.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν. (τρίς)

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος. (τρίς)

* * *

Εἶτα αἱ ζ' καὶ ἡ ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ο Παι αἰ δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θης το θνη τον α φθα ρ σι ας εν δυ υ ει ευ
πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

Γ υ ναι αι κες με τα μω ρων θε ο φο ρο νες ο
πι ι σω σου ε δρα μον ον δε ως θνη τον με τα δα
κρυ ων ε ζη η τουν προ σε κυ νη σαν χαι ρου σαι

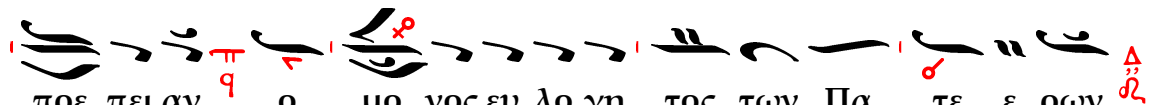
ζω ων τα Θε ον και Πα σχα το μυ στι κον σοις Χρι
στε ε Μαθη ταις ευ ηγ γε λι ι σα αν το

Θ α να α του ε ορ τα ζο μεν νε κρω σιν Α
δου την κα θαι ρε σιν αλ λησ βι ο της της αι ω νι ου
α παρ χην και σκι ρ των τες υ μνου ου μεν τον αι τι ον
τον μο νον ευ λο γη τον των Πα τε ε ρων Θε ον και υ
πε ρε εν δο ο ξον

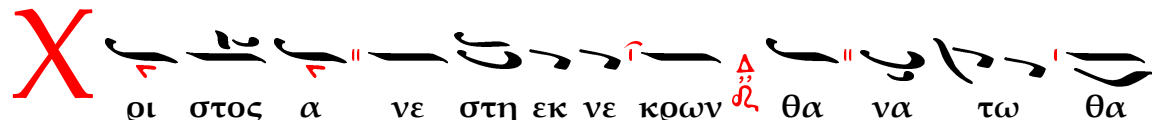
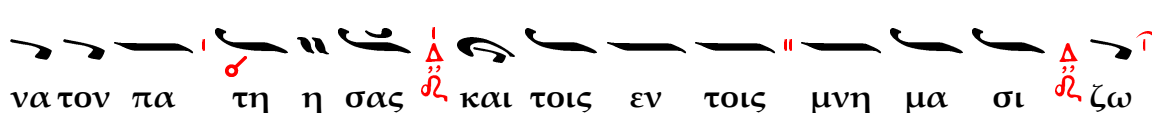
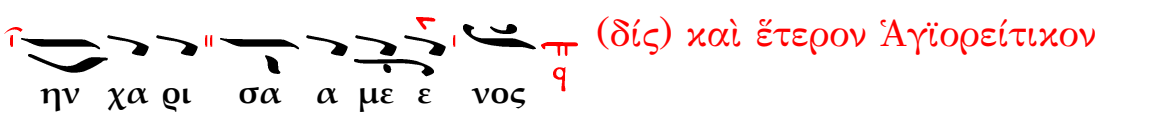
Ω ς ο ον τως ι ε ρα και πα νε ορ το ς αυ
τη η σω τη ρι ος νυ ξ και φω ταυ γης της λαμ προ φο
ρου η με ε ρας της Ε γε ρ σε ως ου ου σα προ αγ
γε λος εν η το α χρο νον φως εκ τα φου σω
μα τι κως πα σιν ε πε ε λα αμ ψεν

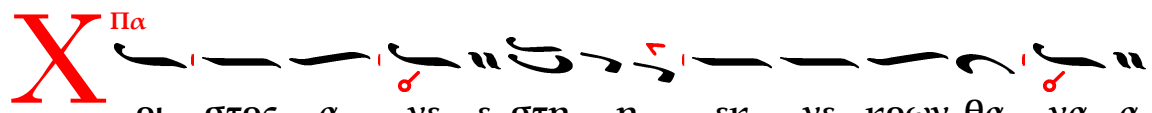
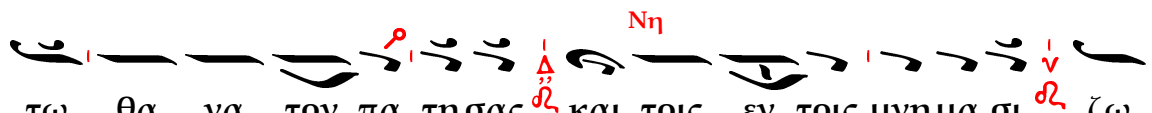
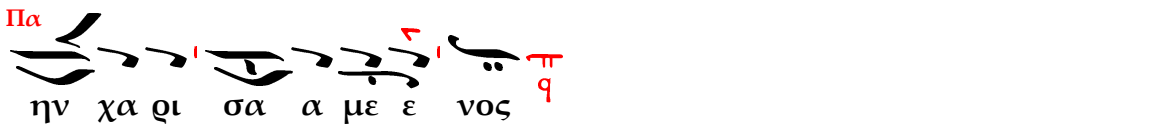
Καταβασία.

Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θς το θνη τον α φθα ρ σι ας εν δυ υ ει ευ

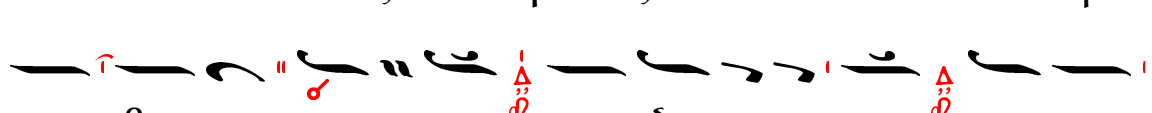

 πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων

 Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

X

 ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

 ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) καὶ ἕτερον Ἀγιορείτικον

X ^{Πα}

 ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω

 ην χα ρι σα α με ε νος

A

 να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

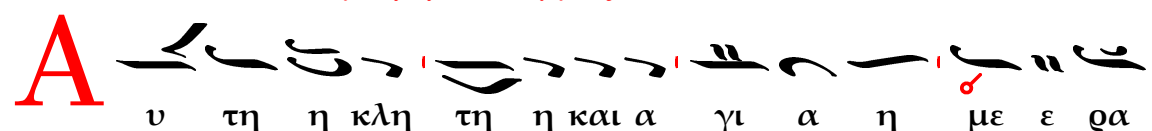
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὡδὴ η'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

A

 υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα

η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι
α ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν Χρι
στον εις τους αι ω νας

Δ ευ τε του και νου της αμ πε λου γεν νη μα τος
της θει ας ευ φρο συ νης εν τη ευ ση μω
η με ρα της ε γερ σε ως βα σι λει ας
τε Χρι στου κοι νω νη σω μεν υ μιν οντες αυ τον
ως Θε ον εις τους αι ω νας

Ε υ λο γω μεν Πα τε ρα Υι ον και Α
γι ον Πνευ μα τον Κυ ρι ον

Α ρον κυ υ κλω τους ο φθαλ μου ους σου Σι ων
και ι ι δε ι δου γαρ η κα σι ι σοι θε ο φεγ
γει εις ως φω στη ρες εκ δυ σμων και βορ ρα και θα
λασ σης και ε ω ω ας τα τε κνα σου εν σοι

ευ λο γουν τα Χρι στον εις τους αι ω νας

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

Π α τερ παν το κρα α τορ και Λο γε και Πνε ευ μα

τρι σιν ε νι ζο με ε νη εν υ πο στα α σε σι φυ

σις υ περ ου σι ε και υ περ θε ε εις

σε βε βα πτι σμε θα και σε ευ λο γου μεν εις παν

τας τους αι ω νας

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσκυ νου μεν

τον Κυ ρι ον

Α υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα

η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι

α ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε

στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν Χρι

στον εις τους αι ω νας

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος (δίζ) καὶ ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ὑψολόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

M ε γα λυ νον ψυ χη η μου τον ε θε λου
 σι ι ως πα θον τα και τα φεν τα και ε ξα
 να σταντα τρι η μερονεκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε
εν τη ε γερ σειτου το ο κουου σου

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου τον ε ξα
να στα αν τα τρι η με ρον εκ τα φου Χρι στον τον
ζω ο δο την

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε
εν τη ε γερ σειτου το ο κουου σου

Χ ρι στος το και νον Πα α σχα το ζω ο θυ τον
θυ υ μα α μνος Θε ου ο αι ρων την α μαρ

τι αν κο σμου

Ω θει ας ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου

φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε

πηγ γει λω ε σεσθαι με χριτερ μα των αι ω ω νος

Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυραν ελ πι ι

δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

Σ η με ρον πα σα κτι ι σις α γαλ λεται και

χαι αι ρει ο τι Χρι στος α νε στη και Α δης

ε σκυ λευ θη

Ω θει ας ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου

φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε

πηγ γει λω ε σεσθαι με χριτερ μα των αι ω ω νος

Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυραν ελ πι ι

δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

Χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου της τρι

συ πο στα α του και α δι αι ρε του Θε ο τη

τος το κρα τος

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον

Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του

Θε ου και δυ να μιν δι δου η μιν εκτυ πω τε

ρον σου ου με τα χει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω

η με ρα της βα σι λει ει α ας σου

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω νω α μην

Χ αι ρε Πα ρ θε νε χαι αι ρε χαι ρε ευ λο γη

με ε νη χαι ρε δε δο ξα σμε ε νη σος γαρ

Υι ος α νε στη τρι η με ρος εκ τα φου

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον

Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του
Θε ου και δυ να μιν δι δου η μιν εκτυ πω τε
ρον σου ου με τα σχει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω
η με ρατης βα σι λει ει α ας σου

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω
με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα
λιν ε ρω χαι αι ρε ο σος Υι ος α νε στη τρι
η μερος εκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε
εν τη ε γερ σει του το ο κουου σου

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χαρι σα α με ε νος (δίζ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τησας και τοις εν τοις μνημασι ζω
Πα ην χαρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ
Ἐξαποστειλάριον, αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-θ

Σ αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα
σι λε ευ ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα
νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ει ρας ε εκφθο
ρας και κα τα ρ γη η σας θα α να τον Πα
σχα της α φθα ρ σι ας του κο σμου ου σω τη η ρι ον
ἐκ τρίτου

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Γα ϕ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω το ον
 Κυ υ υ ρι ι ι ο ον αι νει τε τον Κυ υ
 υ ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι
 νει ει ει τε αυτον εν τοι οισ υ ψι ι ι ι στοι οισ
 σοι πρε πει υ μνοος τω ω Θε ε ω
Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τεσ οι Αγ γε ε λοι οι
 οι α α α αυ του ου αι νει ει ει ει τε α αυ τον
 πα α σαι αι αι δυ να α μει εις α αυ του σοι
 πρε πει υ μνοος τω ω Θε ε ω

Ἰστῶμεν στίχους δ', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς
 Ὀκτωήχου δ', καὶ εἶτα τὰ δ' Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων
 αὐτῶν.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

κα τα το πλη θοσ τησ με γα λω ω συ νησ αυ τ
Δ ευ τε πα αν τα τα ε θνη γνω τε του φρι κτου μυσ τη
 ρι ι ου την δυ να α μιν Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων
 ο εν αρ χη Λο ο γος ε σταυ ρω θη δι η μας και ε

κων ε τα φη και α νε στη εκ νε κρων του σω ωσαι
τα συμ παν τα αυ το ον προ σκυ νη η σω ω μεν

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος
αι νει τε αυ τον

Πα
εν ψαλτη ρι ω και κι θα α ρα
ι η γη σαν το παν τα τα θαν μα σι α οι φυ
λα κες σου ου Κυ ρι ι ε αλ λα το συ νε δρι ον της μα ται
ο τη τος πλη ρω σαν δω ρων την δε ξι αν αυ των κρου
πτειν ε νο μι ζον την α να στα σιν σου ην ο κο
σμος δο ξα α α ζει ε λε η σον η μας

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ
αι νει τε αυ

Πα
τον εν χορδαιαις και ορ γα α νω
X α ρας τα παν τα πε πλη ρω ται της α να
στα σε ως την πει ραν ει λη φο τα Μα ρι α γαρ η
Μα γδα λη νη ε πι το μνη μα ηλ θεν ευ ρεν Αγ γε
λον ε πι τον λι θον κα θη με νον τοις ι μα τι οις

^{Πα} ε ξ α σ τ ρ α π τ ο ν τ α κ α ι λ ε γ ο ο ν τ α ^{Γα} ^π _q τ ι ζ η τ ε ι τ ε τ ο ν ζ ω ν
 τ α μ ε τ α τ ω ν ν ε κ ρ ω ν ο υ κ ε σ τ ι ν ω δ ε α λ λ ε γ η γ ε ρ
 τ α ι ^u _q ^{Γα} ^π _q κ α θ ω ς ε ι π ε π ρ ο α γ ω ν ε ν τ η Γ α λ ι λ α ι α ^u _q
 Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ ^u _q ^{Πα} ^π _q π α σ α π ν ο η α ι ν ε σ α α τ ω τ ο ο ν

Κυ ρι ι ο ν ^π _q
^{Γα} ^π _q Ε ν τ ω φ ω τ ι σ ο υ Δ ε σ π ο τ α ο ψ ο μ ε θ α φ ω ς φ ι
 λ α ν θ ρ ω π ε α ν ε σ τ η ς γ α ρ ε κ τ ω ν ν ε κ ρ ω ν ^u _q σ ω τ η ρ ι α ν
^{Πα} ^π _q τ ω γ ε ν ε ι τ ω ν α ν θ ρ ω ω π ω ν δ ω ω ρ ο υ μ ε ε ν ο ς ^{Γα} ^π _q ι ν α σ ε π α
 σ α κ τ ι σ ι ς δ ο ξ ο λ ο γ η τ ο ν μ ο ν ο ν α ν α μ α ρ τ η τ ο ν ε
 λ ε η σ ο ν η μ α ς ^u _q

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος ^π _q ^{Γα} ^π _q Κε ρ

^π _q Α ν α σ τ η τ ω ο Θ ε ο ς ^u _q κ α ι δι α σ κ ο ρ π ι σ θ η
 τ ω σ α ν ο ι ε χ θ ρ ο ι α υ τ ο υ ^u _q κ α ι φ υ γ ε τ ω σ α ν α
 π ο π ρ ο σ ω π ο υ α υ τ ο υ ^u _q ο ι μ ι σ ο υ ν τ ε ς α υ τ ο ν ^u _q

^{Κε} ^π _q Π α σ χ α ι ε ρ ο ν η μ ι ν σ η η μ ε ρ ο ν α ν α

δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα

μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι

στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα

με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν

του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παν τας α

γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη

κε ται κη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος

Κε ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στρι αι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρ η

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως

Χρι στου τερ που χο ρευ ε και α γα αλ λου

Ι ι ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε

α σα με νη εκ του μνη μα τος ως νυμ φι ον προ

ερ χο ο με νον

Χ
Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο
προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη
τωσαν

Κε
Α ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι κες ορ θρου βα θε ε
ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο
δο ο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με
τα των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον
ως εν φθο ρα α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε τοις αυ
του ου Μαθηταις

Χ
Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευ φραν θω μεν
εν αυ τη

Κε
Π α σχα το τερ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα

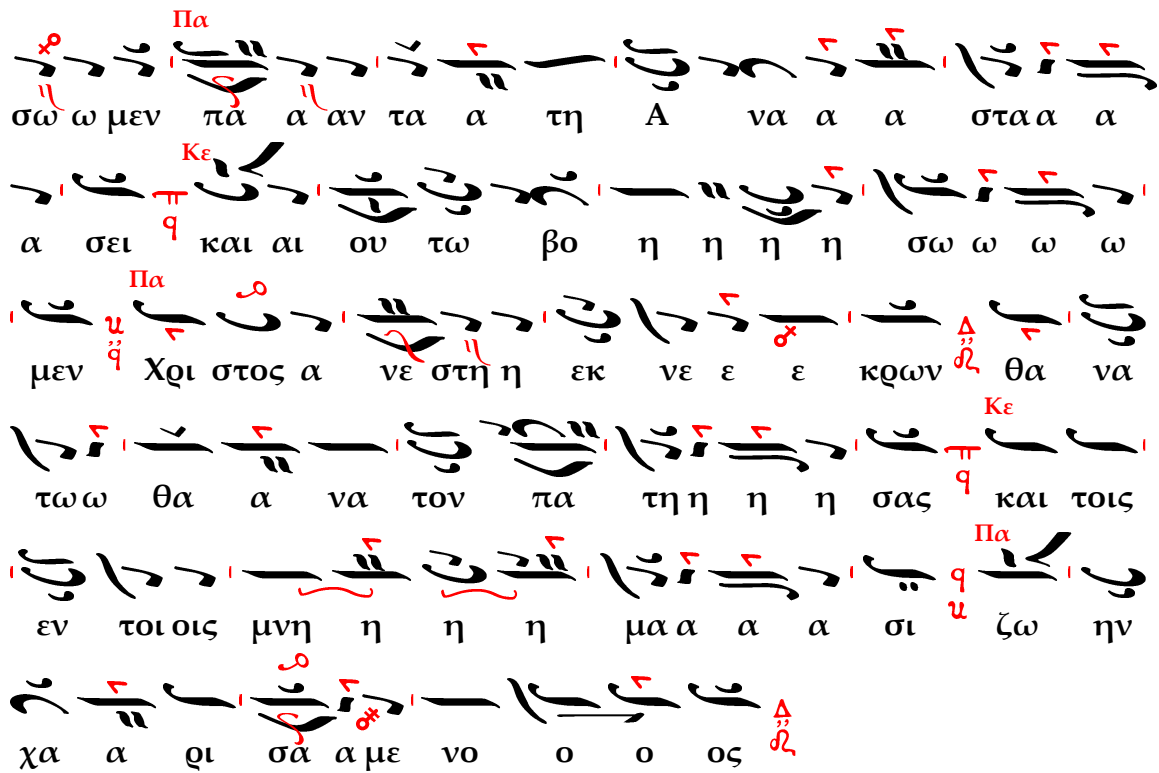
Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε Πα
 σχα εν χα ρα αλ ληλους πε ρι πτυ ξω με θα ω
 ω ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα
 φου ση με ρον ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
 στος τα Γυ ναι α χα ρας ε πλη σε λε ε γων κη ρυ υ
 ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις

Ἦχος Πα ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
 Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τς
 αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Α να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα και
 λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ
 υ ρει και α λλη λς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω
 με ε ε ε θα ει πω με ε εν α δε ελ φοι και
 τοις μι σς σι ιν η η η μας συ γ χω ρη

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ψάλλεται τρίς.

* * * * *

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, δέσποτα.

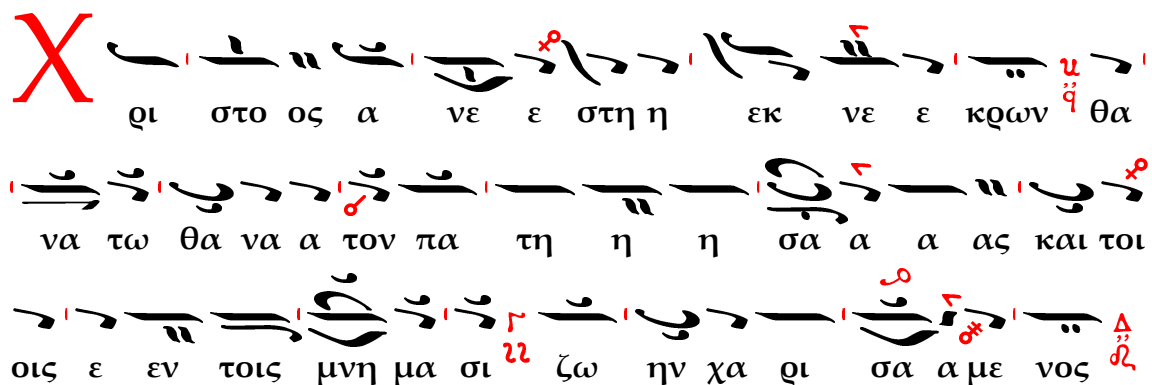
Ὁ ἱερεὺς·

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν ψάλλει τρίς ἄνευ στίχων τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος Πά ρ

Ἀκολουθῶς ψάλλεται τὸ αὐτὸ ἐξάκις ὑπὸ τῶν χορῶν, τοῦ ἱερέως λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους.

Στίχ. α΄. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

(ξζ' 2)

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ἔξ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ἔξ' 4)

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ θυμιᾶ ὁ ἱερεὺς εἰς μὲν τὸν α΄ στίχον ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης, εἰς δὲ τὸν β΄ εἰς τὸ νότιον μέρος αὐτῆς, εἰς δὲ τὸν γ΄ εἰς τὸ ἀνατολικόν, εἰς δὲ τὸν δ΄ εἰς τὸ βόρειον, εἰς δὲ τὸ Δόξα Πατρὶ ἔμπροσθεν τῆς Προσκομιδῆς, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν αὖθις ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

ζω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ο ος

* * *

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἰσχυος Ἀδ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον θ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ν

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον θ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον Πα

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον Νη ρ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ν

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον θ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. ᾠδὴ β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

ᾠδὴ Δι' Θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτερεεε

σωσον ἡ μασ

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτερεεε

σωσον ἡ μασ

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτερεεε

σωσον ἡ μασ

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ φαλάτωσάν σοι, φαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτερεεε

σω σον η μας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξς' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8 8 ι
α

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξς' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8 8 ι
α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξς' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8 8 ι
α

Στίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ

πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ξας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα να τος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
ας

Ἦχος Πάϛ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. u q

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων u q θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα 22σι ζω ην χα ρι σα α με νος Δ

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός. u q

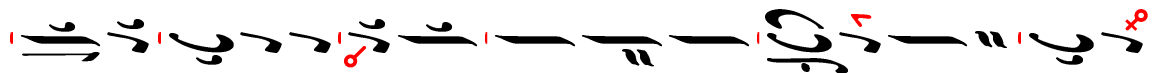
X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων u q θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα 22σι ζω ην χα ρι σα α με νος Δ

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. u q

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων u q θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα 22σι ζω ην χα ρι σα α με νος Δ

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. u q

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων u q θα

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο

 ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι

Ε

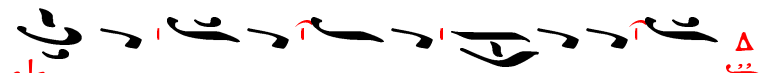
 ν Εκ κλη σι ι αϊς ευ λο γει τε τον Θε

 ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα

 ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε

 κρω ω ω ω ν

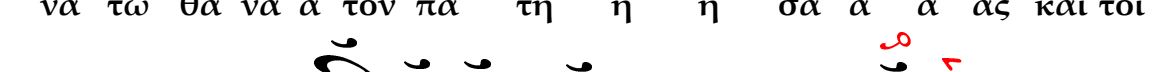
ὁ β' χορός:

 ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ι α

Ἦχος Πα ρ

Χ

 ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
 (Υ')

Ὑπακοή.

Ἦχος Δι-Θ

Προ λα βσαι τον ορθρον αι πε ρι Μα ρι
αμ και ευ ρου σαι τον λι θον α πο κυ λι σθε ντα τδ
μνη μα τος η κου ον εκ τδ Α γγε λδ τον εν
φω τι α ι δι ω υ πα αρ χο ντα με τα νε
κρων τι ζη τει τε ως αν θρω πον βλε πε τε τα εν
τα φι α σπα αρ γα να δρα με τε και τω κο σμω
κη ρυ ξα τε ως η γε ρ θη ο Κυ ρι ος θα να τω
σας τον θα να τον ο τι υ πα ρ χει Θε ου Υι ος
του σω ζοντος το γε νος των αν θρω ω ω ω των

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Δι-Θ

Ει και εν τα φω κα τηλθες α θα α να τε α
λλα του Α δδ κα θει λες την δυ να μιν και α νε
στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ ναι ξι
Μυ ρο φο ροις φθεγ ξα μενος χαι ρε τε και τοις σοις Α

πο στο λοις ει ρη νηνδω ρου ου με νος ο τοις πε
σου ου σι πα ρε χων α να στα σι ι ιν

Ἦχος ᾠδὴ Γα ρ

Ε ι και εν τα φω κα τηλ θες α α θα να α τε
α λλα του Α δα κα θει λες τη ην δυ να α μιν και
α νε στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ
ναι ξι Μυ ρο φο ροις φθε γξα με νο ος χαι ρε ε τε
και τοις σοις Α πο στο ο λοις ει ρη νηνδω ρου με
νος ο τοις πε σου σι πα ρε χων α α να στα α σι ι
ι ιν

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Μετὰ τὸ κοντάκιον ἐκφωνεῖ ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί,

Ὁ διάκονος· Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀ' χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου, ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ.

Ἦχος Πα ρ

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι σθη η η τε ε

Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα σθε Α
 λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α ^π₉ (δὶς)

Τὸ τρίτον

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι ι ι ε βα πτι
 σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Χρι
 στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε Α λλη
 λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α ^π₉

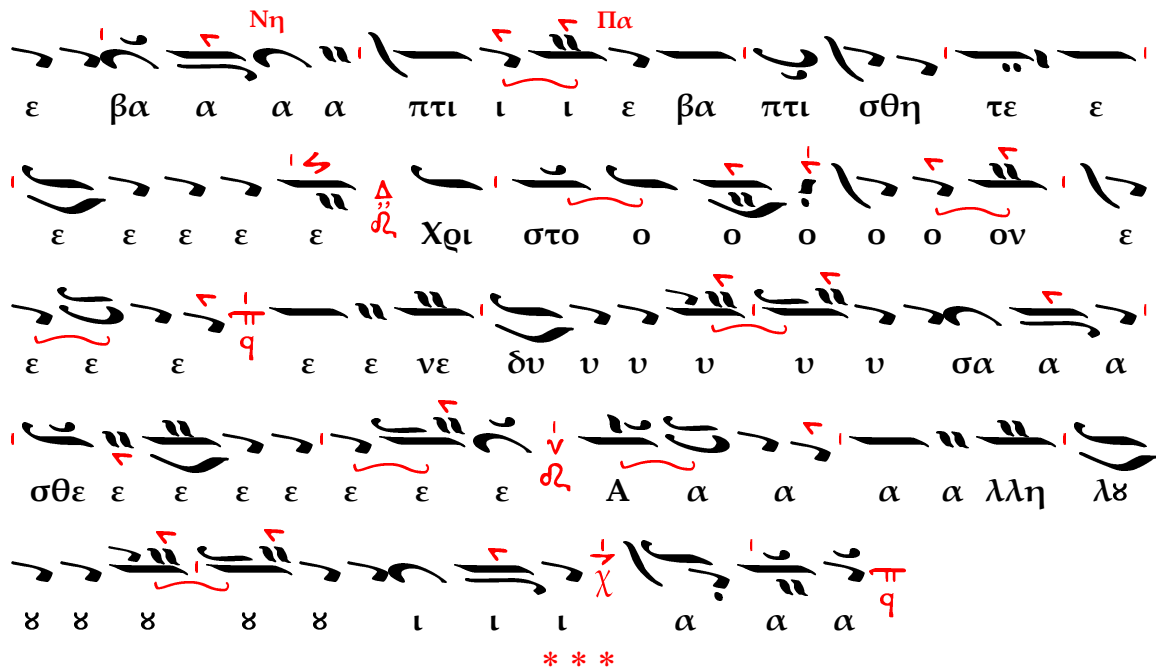
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
 τι

Κ αι νυν και α ει και εις τϝς αι ω νας των αι ω
 νων α μην

Χ Χρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε
 ε Α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α ^π₉

Ν ε ε δυ υ υ υ να α α μιν ^π₉

Ο ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι οι
 εις Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον καὶ ἀλληλούϊα τῆς ἡμέρας.

Ὁ ἀναγνώστης· Ὡδὴ τῆς Θεοτόκου. Προκείμενον ἤχος γ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

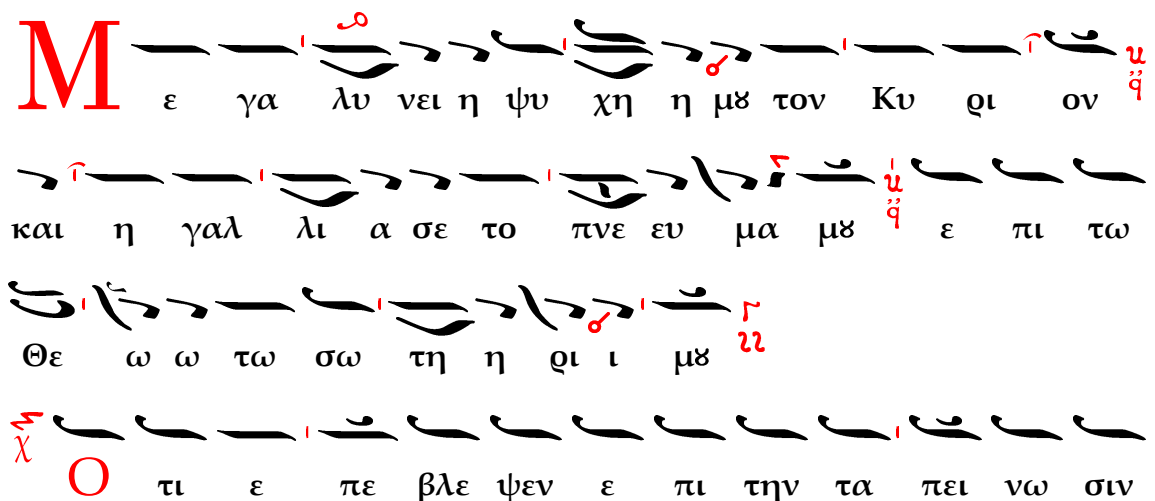
Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. α'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. β'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ἰς Γα ϕ

της δὲ λησαν τὰ ἰδου γὰρ ἀπο τὸ νυν μακα-
ρι- ου σι με πασαιαι γε νε αι

Με γὰρ λυ νει η ψυ χη η μὲ τον Κυ ρι ον
και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μὲ ε πι τω
Θε ω ω τω σω τη η ρι ι μὲ
Χ **Ο** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ-
να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τὰ και το
ε λε ος αυ τὰ εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο-
βῶ με ε νοις αυ τον

Με γὰρ λυ νει η ψυ χη η μὲ τον Κυ ρι ον
και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μὲ ε πι τω
Θε ω ω τω σω τη ρι μὲ μ μ μ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(β' 14-21).

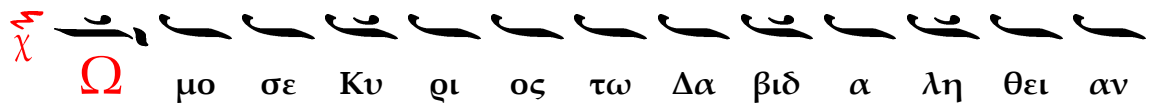
Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, σταθεὶς ὁ Πέτρος σὺν τοῖς ἑνδεκα ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἀπεφθέγγετο αὐτοῖς· Ἄνδρες Ἰουδαῖοι καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ ἅπαντες, τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου. Οὐ γάρ, ὡς ὑμεῖς

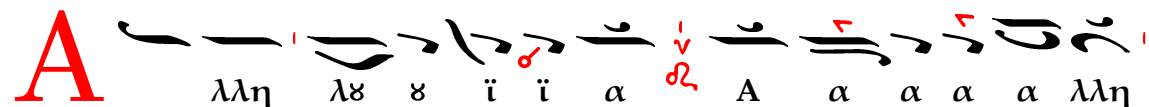
ὕπολαμβάνετε, οὗτοι μεθύουσιν· ἔστι γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας· ἀλλὰ τοῦτό ἐστι τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου Ἰωήλ· «Καὶ ἔσται» ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ Θεός, «ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται· καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου», καὶ προφητεύσουσι. «Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδια καπνοῦ· ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα πρὶν ἢ ἔλθειν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. Καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα Κυρίου σωθήσεται».

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμὸς ρλα' (131).

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

A λλη λϑ ς ι̇ ι̇ α **A** α α α α λλη
 λϑ ς ς ς ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α **A** λλη λϑ ς ς ς
 ς ς ι̇ ι̇ **A** λλη λϑ ς ι̇ ι̇ α
χ **A** να στη θι Κυ ρι ε εις την α να παυ
 σι ιν σϑ συ και η κι βω τος τϑ α γι α α
 σμα το ο ο ος σου
A λλη λϑ ς ι̇ ι̇ α **A** α α α α λλη
 λϑ ς ς ς ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α **A** λλη λϑ ς ς ς
 ς ς ι̇ ι̇ **A** λλη λϑ ς ι̇ ι̇ α

 Ω μο σε Κυ ρι ος τω Δα βιδ α λη θει αν
 και ου μη α θε τη σει αυ την εκ καρ πω της κοι
 λι ας σω θη σομαι ε πι ι τω θρο ο ο ο νω
 σω σω σω σω

 Α λλη λω ω ι ι α Α α α α α λλη
 λω ω ω ω ι ι ι ι α Α λλη λω ω ω ω
 ω ω ι ι Α λλη λω ω ι ι α α α α
 α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς· Πρόσχωμεν.

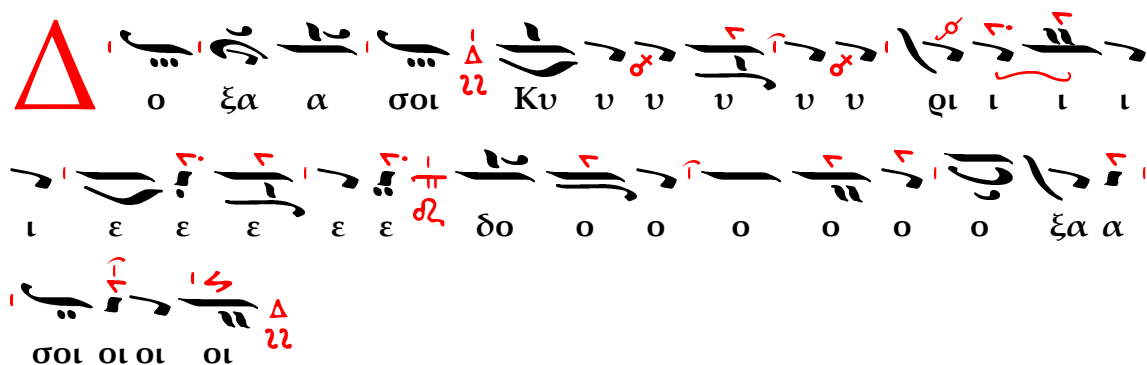
Καὶ ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Ε' (Λουκ. κδ' 12-35).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἥ ὄνομα Ἑμμαούς. Καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὕς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστε σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε

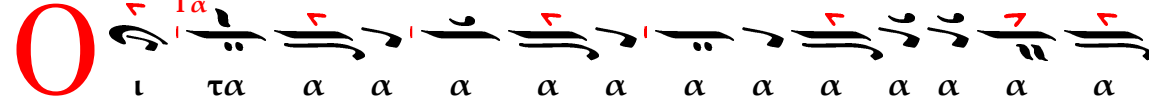
πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν· ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὀρθριαὶ ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. Καὶ ἀπηλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὔρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὡς ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται! Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην, οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν λέγοντες· Μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐστὶ καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπέδίδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοιχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὥς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὥς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὔρον συνηθροισμένους τοὺς ἑνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὁντως καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὥς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Ἦχος ἰβ' Δι' σ'

Χερουβικόν. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἰηχος ἰῖ Γα ρ

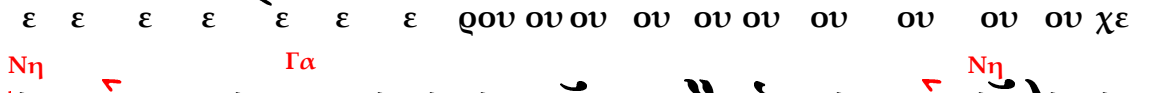
 ι τα α α α α α α α α α α α α

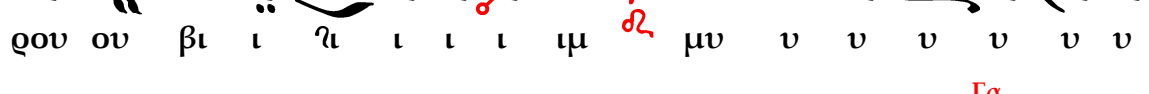
 α α α α α α α α Χε ε ε ε ε λε ε ε ε

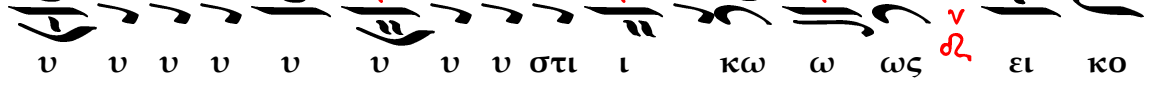
 ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χε

 ρου ου βι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ υ υ υ

 υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι κω ω ω ει κο

 νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ει κο νι ι ζον

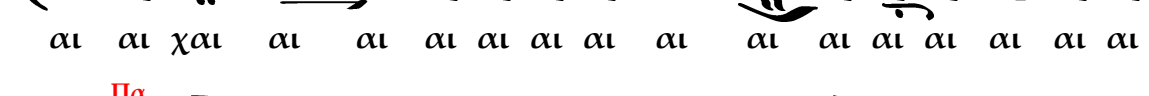
 τε ε ε λε ε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι

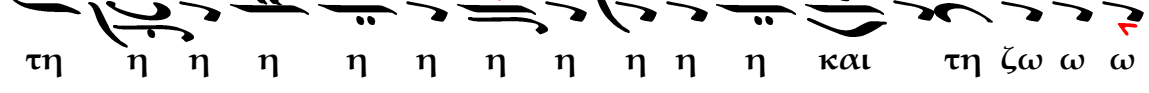
 αι αι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

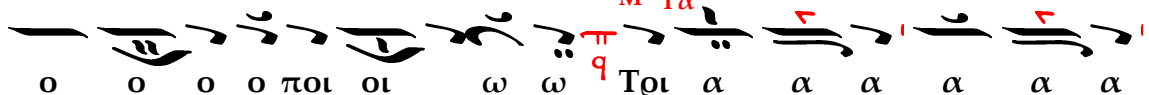
 τη η η η η η η η η η και τη ζω ω ω

 ο ο ο ο ποι οι ω ω Τρι α α α α α α

 α α α α α α α τρι α α α α α α

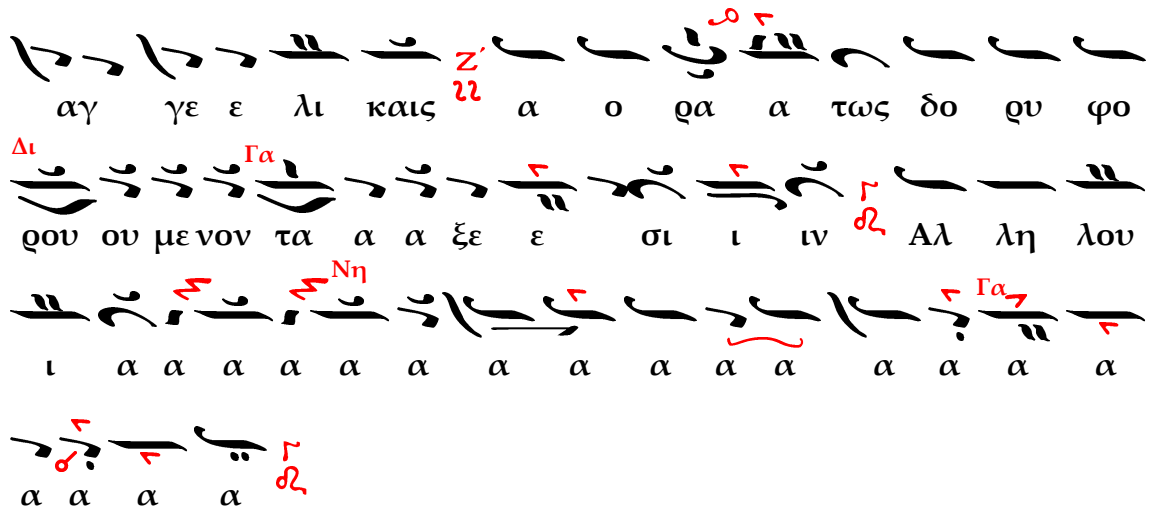

 α α α α α α α τρι α α α δι ι ι ι ι

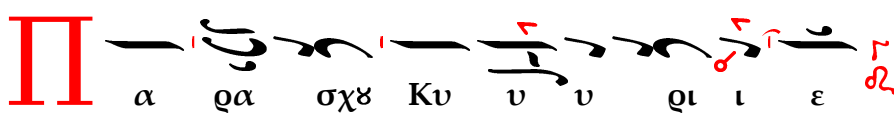
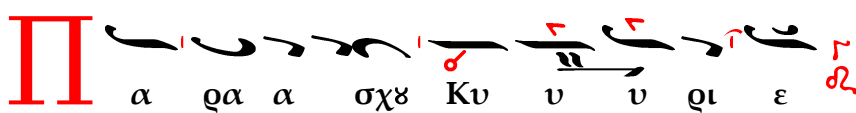
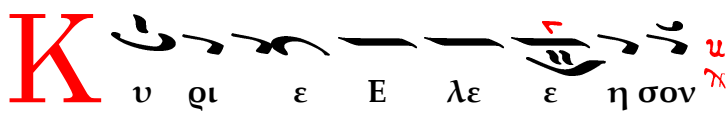
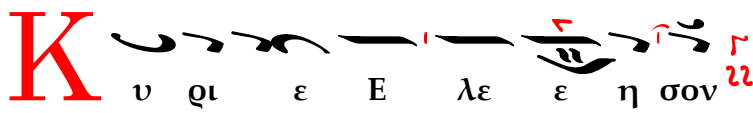

 ι τον τρι σα α α α α α α γι ι τον τρι σα

γι ο ο ον ^{Δι} υ υ υ υ ^{Γα} υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ μνον προ ο σα α α α α α
 δο ο ο προ σα α δο ο ον τε ε ε ιε ε ε ε ες ^{Γα}
 πα α α α α σα α α α αν τη η η η ην
 βι ι ι ο ο ο ο ο ο ο τι ι την βι ο τι ι
^{Νη} κη η η η η η ην ^{Γα} α πο θω ω ω με ε α α
 πο θω ω με ε ε θα α α ^{Δι} με ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ^{Δι}
^{Γα} ι ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι μνα α α ια α
 α α αν ^{Γα}
Ω ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε
 βα α σι ι ι ι λε ε ε ε ε ε ιε ε βα σι
 λε ε α α α ια α α α α ^{Νη} των ο ο ο λων
 υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι ^{Ζω} ται αις

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, Ἦχος Γα ρ

Σ οἱ Κυ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευ μα τι ι ι σθ

Α γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υς μθ

Κυ ρι ος στε ρε ω μα μθ και κα τα φυ γη η μθ θ και

ου υ στη η ης μθ K.Γ.

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ε ευ

μα Τρι α δα ο μο θ θ σι ο ον και α

χω ω ρι ι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι

αν αι νε σε ως

Κ αι με τα τϷ πνευ μα το ο ος σϷ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α α ξι ο ον και αι δι και αι αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη η ρης ο Ϸ ρα νο ος και η γη της

δο ο ο ξη ης σϷ Ω σαν να εν τοις υ

ψι ι ι Ϸοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι Ϸ Ω σαν

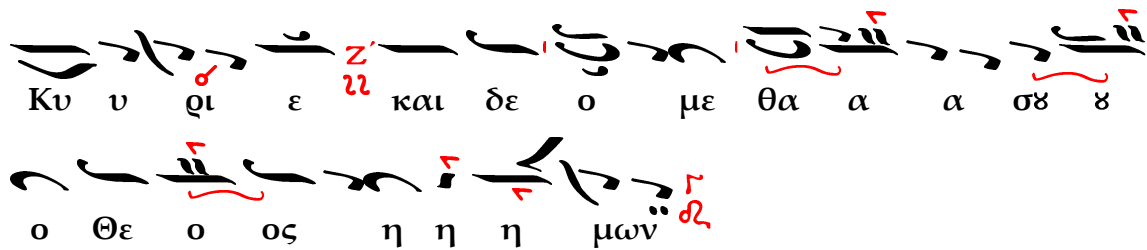
να α α εν τοις υ ψι ι ι ι Ϸοις

Α α α μη η η η ην

Α μη η η η η η η η ην

Σ ε ε ε υ μνϷ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ μεν σε Ευ λο

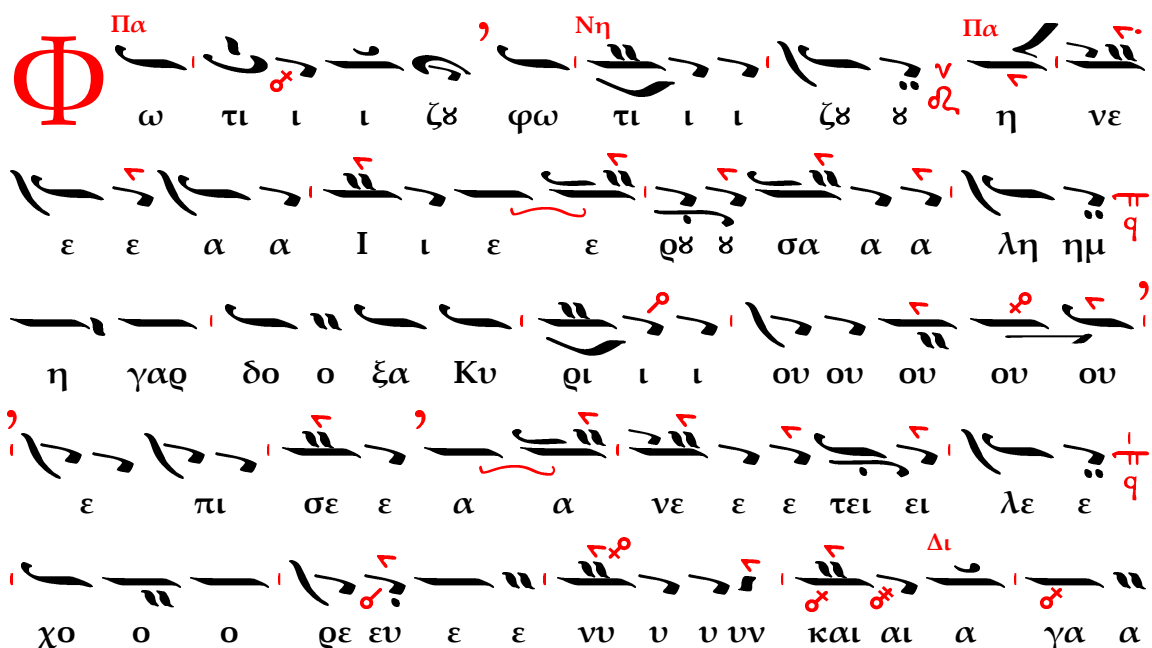
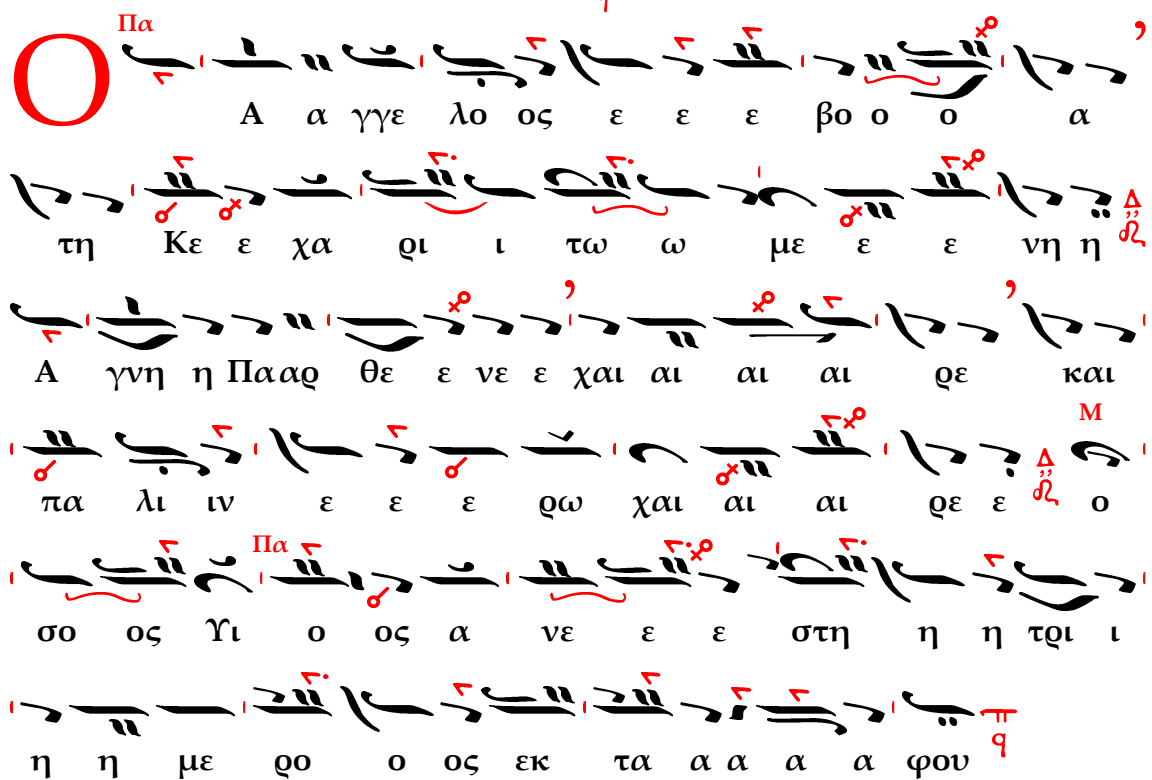
γϷ Ϸ Ϸ με ε ε εν σοι ευ χα ρι Ϸ Ϸ Ϸ με εν

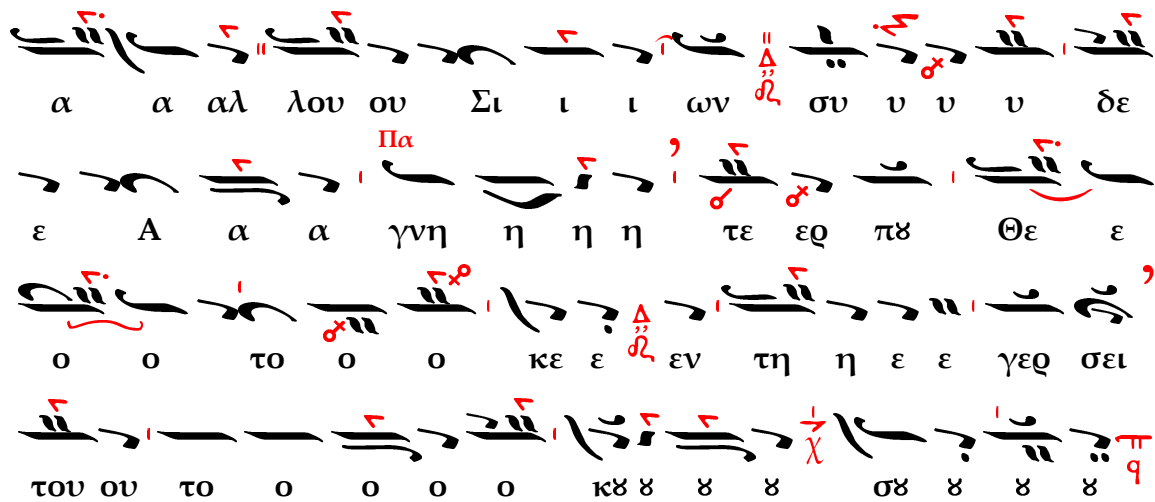

Ἐτονίσθησαν τῇ κε΄ Ἰουνίου , α ᾠὴ ἡ ἐν Καφεενείῳ «Λιστόν» τῆς Κερκύρας.

I.A.

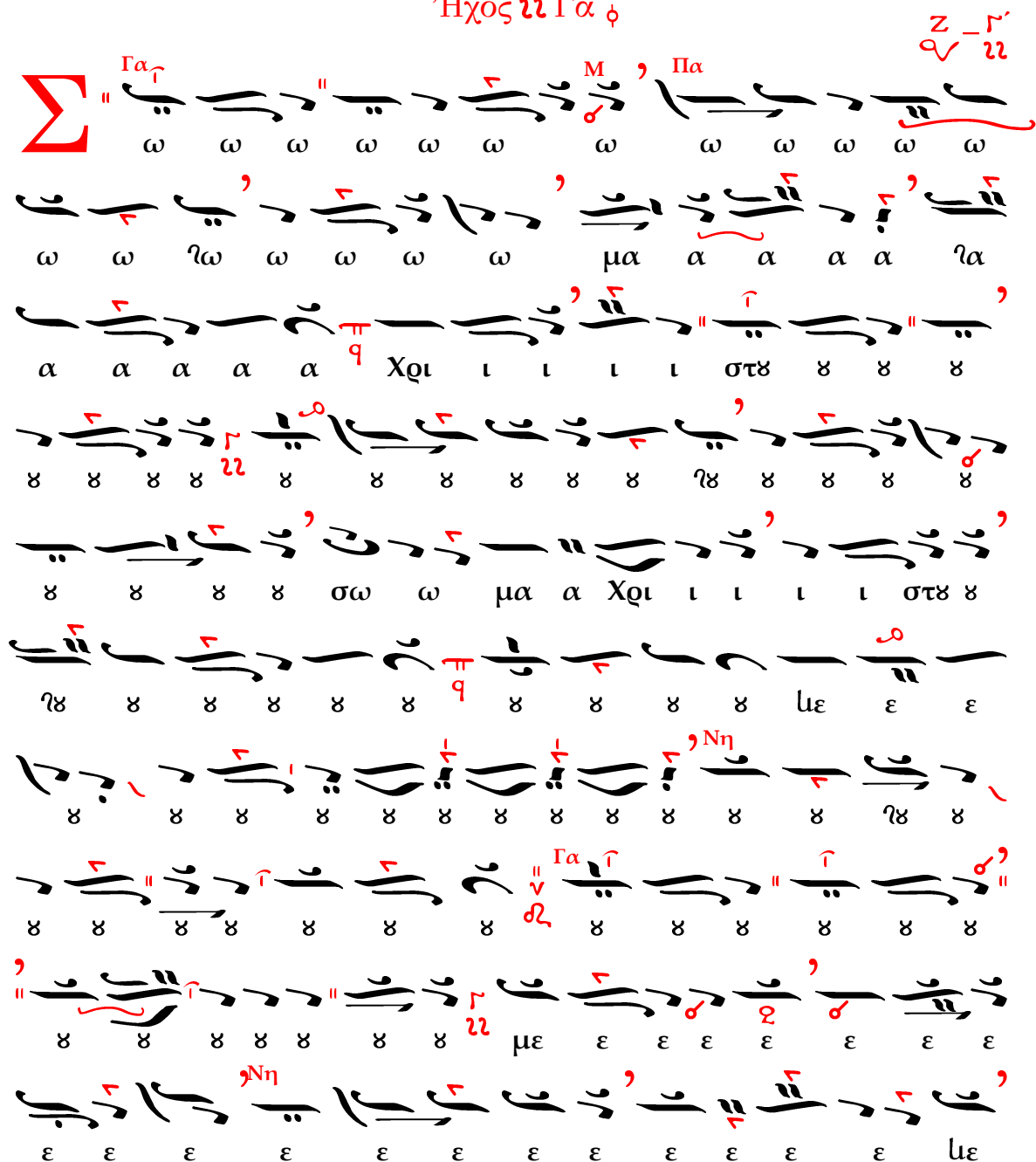
ᾠχος 4 Πα ρ

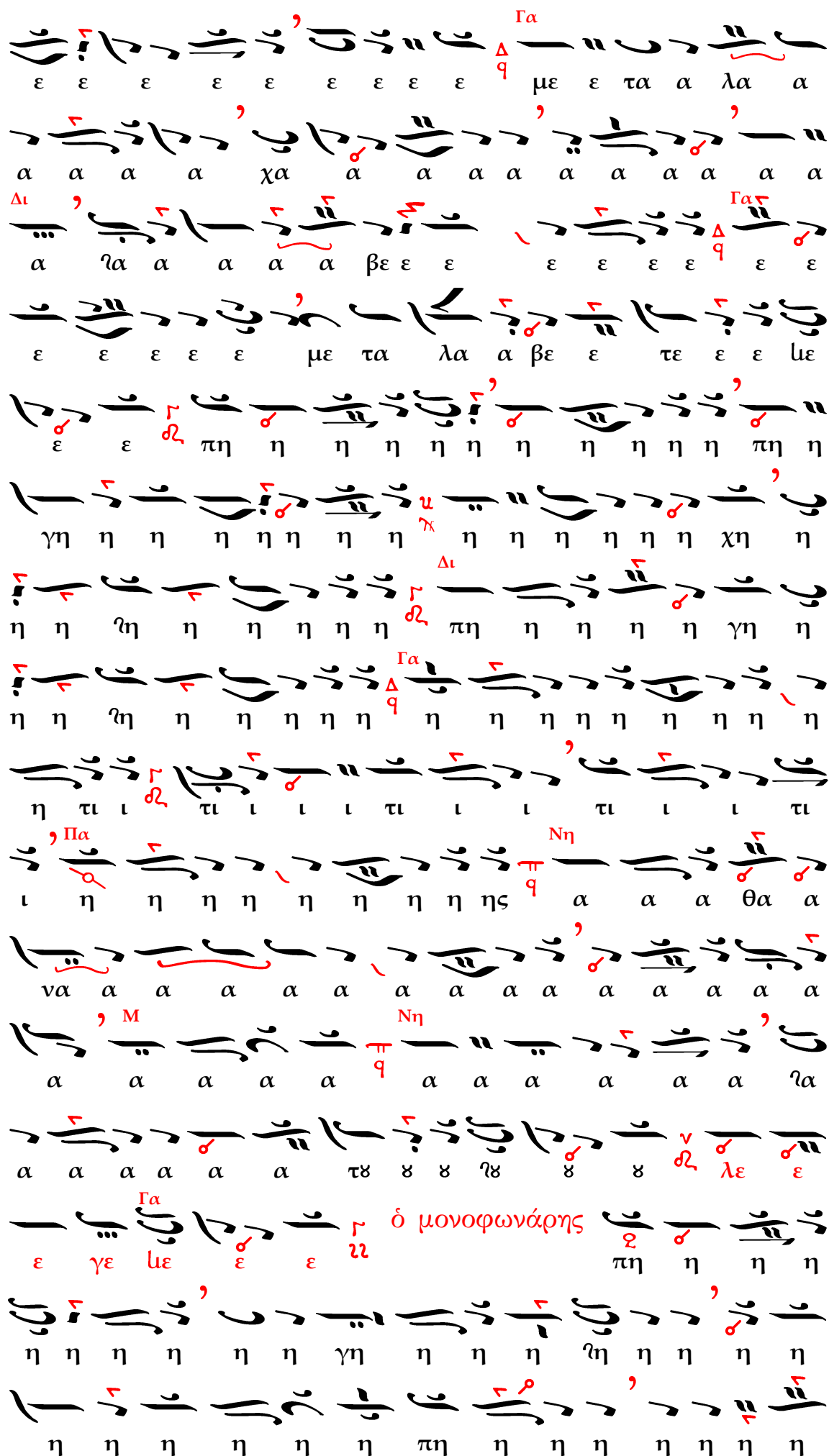

Εἰς τὸ Ἅγιον Πάσχα. Κοινωνικόν.
 Μανουὴλ Χρυσάφου τοῦ παλαιοῦ.

Ἦχος ἰῆ Γα ϕ

ε ε ε ε ε ε ε ε Γα με ε τα α λα α
α α α α χα α α α α α α α α
Δι α θα α α α α βε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε με τα λα α βε ε τε ε ε ιε
ε ε πη η η η η η η η η η η πη η
γη η η η η η η η η η η η η χη η
η η θα η η η η η πη η η η η γη η
η η θα η η η η η η η η η η η η η
η τι ι ι ι ι τι ι ι ι ι τι
ι η η η η η η η η ης α α α θα α
να α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α θα
α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α
Γα ε γε ιε ε ε ο μονοφωνάρης πη η η η
η η η η η η γη η η η θα η η η η
η η η η η η πη η η η η η η η

η η γη η η η η η ης τι ι ι ρι
ρι ι τι ι ι ι ι ι τι? τι ι τι τι ι ι
λι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
Πα Νη α α α θα α να α
α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α
α τδ δ δ ζδ δ δ Γα ι ι ι ι ι ι
δ δ δ δ δ δ από χορού γε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε λε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
λε ε ε ε ε α θα να τδ γε ε ε ε
ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε λιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε γε ε

λιε ε ε ε ε ε γε ε ε ε ε ε ευ σα α

α α α α α α Α θα να τθ γε ε ε

ε ευ σα α α α γε ε ευ σα σθε ε ε λιε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε

Ὁ χορός, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν τὸ φῶς·

Ἦχος Πάφ

ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

ος εν τοις μνημα ασι ζω ην χα ρι σα α με νο

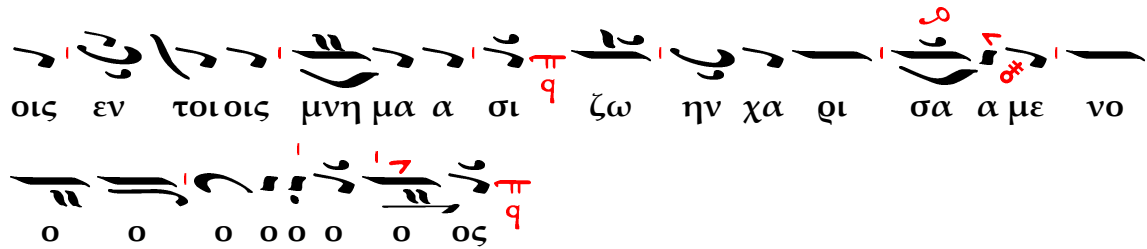
ο ο ο ο ο ο ος

Ὁ χορός, ἀντὶ τοῦ Πληρωθῆτω

Ἦχος Πάφ

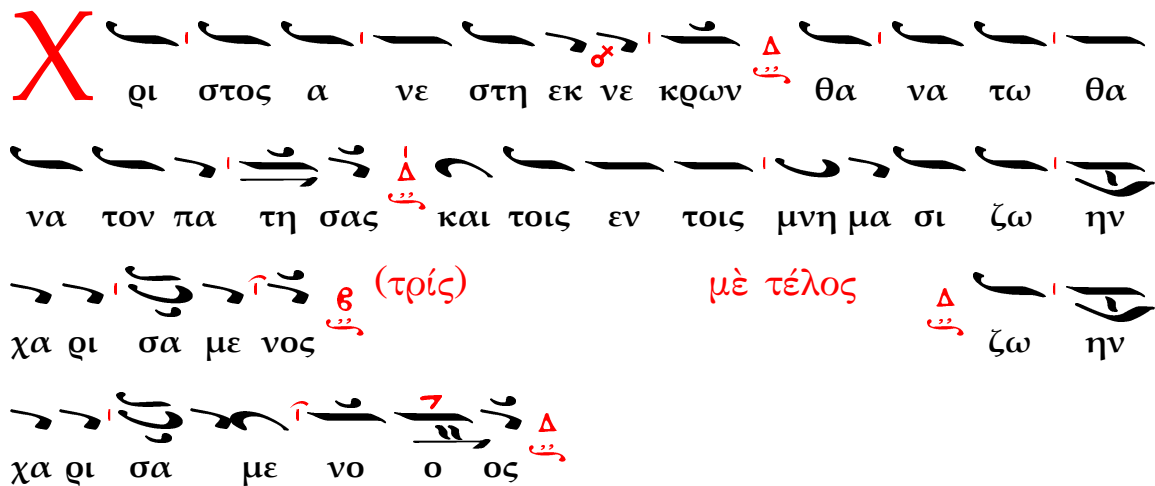
ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

Καὶ ἀντὶ τοῦ Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου, πάλιν τό·

Ἦχος Δι - Θ

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

* * * * *